

Novela zákona č. 258/2000 Sb. (§ 30 a 77), novela NV č. 272/2011 Sb. - sdělení pro stavebníky Kraje Vysočina

K 1. 12. 2015 vstoupila v platnost novela zákona o ochraně veřejného zdraví, která přináší mimo jiné i nové povinnosti pro stavebníky bytových a rodinných domů. Dne 10.5.2016 bylo vydáno Metodické usměrnění MZ a MMR „Postup OOVZ a stavebních úřadů při dodržování ustanovení § 77, zákona č. 258/2000 Sb. ve znění pozdějších předpisů“. Od 30.7.2016 vstoupila v platnost novela nařízení vlády č. 272/2011 Sb. o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, které upřesňuje pojmy uvedené v novele zákona č. 258/2000 Sb. a zároveň upřesňuje hodnocení hluku především u komunikací a železničních drah.

Zákon č. 258/2000 Sb. definuje požadavky pro stavebníky v následujících novelizovaných ustanovení § 77 zákona o ochraně veřejného zdraví:

§ 77

(2) V případě, že je v platné územně plánovací dokumentaci uveden záměr, u kterého lze důvodně předpokládat, že bude po uvedení do provozu zdrojem hluku nebo vibrací, zejména z provozu na pozemních komunikacích nebo železničních drahách, nelze ke stavbě, která by mohla být tímto hlukem či vibracemi dotčena, vydat kladné stanovisko orgánu ochrany veřejného zdraví, aniž by u ní byla přijata opatření k ochraně před hlukem nebo vibracemi. Postup podle věty první se nepoužije u záměrů, jejichž součástí je veřejná produkce hudby.

Projektant musí zjistit, zda se v blízkosti navrhovaného záměru nachází podle územně plánovací dokumentace plánovaný a dosud nerealizovaný zdroj hluku a pokud ano, navrhne opatření k ochraně proti hluku a vibracím doloženého hlukovou studií.

Pozn.: U pozemních komunikací a železničních drah lze modelovat na základě budoucích intenzit dopravy, které by si měl vyžádat po budoucím správci nebo vlastníku liniové stavby (dle Ministerstva dopravy tyto údaje mají správci nebo vlastníci liniových staveb k dispozici).

Zpracovatel projektové dokumentace musí zjistit, zda se v blízkosti navrhovaného záměru nachází podle územně plánovací dokumentace plánovaný a dosud nerealizovaný zdroj hluku (např. železniční koridor, obchvat, průmyslový objekt apod.) a pokud ano, navrhne opatření k ochraně proti hluku a vibracím doloženého hlukovou studií.

Pozn.: U pozemních komunikací a železničních drah lze modelovat na základě budoucích intenzit dopravy, které by si měl vyžádat po budoucím správci nebo vlastníku liniové stavby (dle Ministerstva dopravy mají tyto údaje správci nebo vlastníci liniových staveb k dispozici).

Pokud nelze tyto podklady získat, lze využít data z funkčně obdobných staveb, které již byly navrženy, nebo realizovány

(3) Stavební úřad vždy zajistí, aby záměr žadatele ke stavbě bytového domu, rodinného domu, stavbě pro předškolní nebo školní vzdělávání, stavbě pro zdravotní nebo sociální účely anebo k funkčně obdobné stavbě a ke stavbě zdroje hluku byl z hlediska ochrany před hlukem posouzen příslušným orgánem ochrany veřejného zdraví.

Ze znění odst. 3 vyplývá, že každá stavba bytového nebo rodinného domu musí být posouzena příslušnou Krajskou hygienickou stanicí. Slova „Stavební úřad vždy zajistí....“ je nutno chápat tak, že stavební úřad musí dbát na to, aby v dokladové části dokumentace nebo jako příloha k žádosti bylo obsaženo závazné stanovisko Krajské hygienické stanice nikoli tak, že o závazné stanovisko bude žádat Krajskou hygienickou stanicí stavební úřad. Vyplývá to jak z § 86 tak z § 110 stavebního zákona, které upravují náležitosti žádosti o územní rozhodnutí respektive žádosti o stavební povolení, potažmo i z níže uvedeného odst. 4, kdy k žádosti o umístění bytového či rodinného domu do území zatíženého zdrojem hluku musí žadatel o stanovisko předložit příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví ještě navíc měření hluku provedené podle § 32a a návrh opatření k ochraně před hlukem.

Znamená to, že stavební úřady vyzvou investora vyjmenovaných staveb a staveb, které jsou zdroji hluku, k předložení závazného stanoviska KHS před zahájením řízení dle stavebního zákona vyjmenovaných v odst. (4).

KHS musí zkoumat vliv hluku okolí na vlastní stavbu a zároveň i vliv hluku vlastní stavby na okolí, obojí jak u právnických osob, tak i u fyzických osob s výjimkou vyjmenovaných činností v rámci sousedského hluku.

Zhodnocení těchto vlivů v územním řízení, společném územním a stavebním řízení a ohlášení stavby nebo stavebním řízení musí provést projektant.

*Zhodnocení vlivu stavby na okolí z pohledu hluku musí projektant popsat dle vyhlášky č. 499/2006 Sb. o dokumentaci staveb, v platném znění, přílohy č. 1 nebo 4 nebo 5 (dle druhu řízení dle stavebního zákona) v Souhrnné zprávě v kapitole B.1, písm. e) „Vliv stavby na okolní stavby a pozemky, ochranu okolí, vliv stavby na odtokové poměry v území“ a v kapitole B.2.10 „Hygienické požadavky na stavby, požadavky na pracovní a komunální prostředí, Zásady řešení parametrů stavby (větrání, vytápění, osvětlení, zásobování vodou, odpadů apod.) a dále zásady řešení vlivu stavby na okolí (vibrace, **hluk**, prašnost apod.)“.*

Zhodnocení vlivu okolí na stavbu z pohledu hluku musí projektant řešit v kapitole B.2.11 „Ochrana stavby před negativními účinky vnějšího prostředí“ citovaných příloh vyhlášky č. 499/2006 Sb..

*Oba citované vlivy by pak měl zhodnotit v kapitole B.6 „Popis vlivů stavby na životní prostředí a jeho ochrana, písm. a) vliv na životní prostředí - ovzduší, **hluk**, voda, odpady a půda“ a v kapitole B.7, „Ochrana obyvatelstva“.*

Pokud tato hodnocení projektant neprovede nebo opomene jak zdroje hluku v okolí, tak zdroje hluku, které jsou součástí stavby, pak musí být PD vrácena k doplnění.

Pozn.: Zhodnocení vlivu okolí na stavbu z pohledu hluku může být provedeno formou popisu (v případě, že v okolí nejsou prokazatelně žádné zdroje hluku – např. komunikace, železnice, výrobní podniky apod.), hlukové studie, kalibračního měření nebo kombinací těchto forem. Nicméně tyto formy jsou pouze odhady a je na orgánu OOVZ zda bude vyžadovat úplné splnění § 77, odst. (4), tj. měření hluku. KHS doporučuje hodnocení vlivu okolí na stavbu konzultovat s příslušným územním pracovištěm KHS KV.

Údaje, které musí být uvedeny ve zprávě o výpočtu/hlukové studii:

1. Identifikace akustické studie/výpočtu (zpracovatel, č. technické zprávy, rok zpracování apod.).
2. Výpočtový software – název, verze, zhotovitel.
3. Výpočtová metoda – označení a název normy.
4. Identifikace zdroje hluku,
5. Zdroj vstupních údajů a datum, do kdy jsou platné.
6. Identifikace a popis výpočtového bodu - adresa, vzdálenost od zdroje, výška nad úroveň terénu + grafické zobrazení (výkres situace, ortofotomapa apod.).
7. Vypočtená imisní hodnota $L_{Aeq, T}$ [dB] pro denní a noční dobu pro rok realizace stavby, popř. pro výhledový rok u pozemních komunikací nebo železničních drah.
8. U hluku z pozemní komunikace a železniční dráhy dále
 - A. posouzení vzniku před nebo po 1.1.2001,
 - B. zařídění pozemní komunikace v souladu s NV (příloha č. 3, část A, tab. č. 1, pravidla pro použití korekce), V případě železničních drah – číslo trati, kategorie trati a odpovídající rozsah nadlimitního území, jsou-li tyto údaje uvedeny v platném Prohlášení o dráze, každoročně vydávaného SŽDC (<http://www.szdc.cz/provozovani-drahy/pristup-na-zdc/prohlaseni-2016.html>)
 - C. intenzita a skladba dopravy vztahená k roční průměrné dopravní intenzitě v denní a noční době pro rok realizace stavby
 - D. V případě komunikace nebo železniční dráhy vzniklé před 1.1.2001: vypočtená imisní hodnota $L_{Aeq, T}$ [dB] pro denní a noční dobu pro rok 2000 pro stanovení hygienického limitu hluku dle NV, přílohy č. 3, tabulek č. 1 a 2 (je možné i dle tabulek E1 a E2 přílohy č. 1 této metodiky)
9. Stanovení hygienického limitu hluku, porovnání s vypočtenou imisní hodnotou.
10. Deklarace, že vypočtená hodnota je o více než 3,0 dB nižší, než hodnota relevantního hygienického limitu.

(4) Žadatel o vydání územního rozhodnutí, územního souhlasu nebo společného souhlasu ke stavbě podle odstavce 3 do území zatíženého zdrojem hluku předloží příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví pro účely vydání stanoviska podle odstavce 1 měření hluku provedené podle § 32a a návrh opatření k ochraně před hlukem. Stejnou povinnost má žadatel, který hodlá předložit stavebnímu úřadu návrh veřejnoprávní smlouvy a žadatel o vydání společného územního rozhodnutí a stavebního povolení ke stavbě podle odstavce 3.

Definice „území zatížené zdrojem hluku“ – území, které sousedí s plochami a stavbami, které jsou zdroji hluku dle § 30 zákona č. 258/2000 Sb. v planém znění a může být hlukem z těchto zdrojů zatíženo „nadlimitně“.

Pokud projektant v Zhodnocení vlivu okolí na stavbu z pohledu hluku (kapitola B.2.11 Souhrnné zprávy „Ochrana stavby před negativními účinky vnějšího prostředí“) konstatuje, že stavba není v hlukově zatíženém území (viz pozn. k odstavci 3) nebo je, ale hodnoty hluku jsou hluboko pod limitními hodnotami (vypočtená hodnota hluku je o více než 3 dB nižší, než hodnota relevantního hygienického limitu), pak nemusí být provedeno měření hluku. V opačném případě musí být měření hluku provedeno a musí rozlišit zdroje hluku dle NV (např. pozemní komunikace, železniční dráhy, stacionární zdroje, hudební produkce v budově apod.).

Návrh opatření k ochraně před hlukem – se rozumí návrh opatření před „nadlimitním hlukem“.

Pozn.: Pokud měření není provedeno v souladu s metodikou (Metodický pokyn, ČSN), musí být zhodnoceno na referenční podmínky (např. sčítání dopravy, klimatické podmínky, omezený provoz zdrojů hluku apod.).

(5) Neprovede-li stavebník dostatečná opatření k ochraně před hlukem, nemůže žádat, aby tato opatření provedl provozovatel, vlastník nebo správce zdroje hluku. To neplatí, dojde-li k prokazatelnému navýšení hluku ze zdroje hluku; co se považuje za prokazatelné navýšení hluku, stanoví prováděcí právní předpis.

V případě, že bude mít stavebník navržená protihluková opatření v PD a nebudou provedena, nelze zkolaudovat stavbu.

Nelze akceptovat odložení realizace protihlukové ochrany chráněné stavby až v době realizace plánované výstavby zdroje hluku.

Definice prokazatelného navýšení hluku:

§ 20, odstavec 6, NV č. 272/2011 Sb. v platném znění - Za prokazatelné navýšení hluku ve smyslu § 77 odst. 5 zákona se považuje navýšení větší než 2 dB ke dni posouzení prokazatelného navýšení hluku oproti naměřeným hodnotám hluku nebo oproti hodnotám hluku vypočteným v akustickém posouzení zdroje hluku předloženém příslušnému orgánu ochrany veřejného zdraví v rámci žádosti o vydání stanoviska podle § 77 odst. 2 a 4 zákona. Akustickým posouzením zdroje hluku podle věty první se rozumí takové posouzení, které je zpracováno na základě údajů o zdroji hluku ne starších 9 měsíců přede dnem podání žádosti uvedené ve větě první.

Zákon č. 258/2000 Sb. dále definuje hluk, povinnosti osob produkující hluk, chráněné prostory:

§ 30

(1) Osoba, která používá, popřípadě provozuje stroje a zařízení, které jsou zdrojem hluku nebo vibrací, provozovatel letiště³¹, správce, popřípadě vlastník pozemní komunikace, provozovatel, popřípadě vlastník dráhy^{2a}), osoba, která je pořadatelem veřejné produkce hudby a nelze-li pořadatele zjistit, pak osoba, která k pořádání veřejné produkce hudby poskytla stavbu, jiné zařízení nebo pozemek a dále provozovatel provozovny a dalších objektů, jejichž provozem vzniká hluk (dále jen "zdroje hluku nebo vibrací"), jsou povinni technickými, organizačními a dalšími opatřeními zajistit, aby hluk nepřekračoval hygienické limity upravené prováděcím právním předpisem pro chráněný venkovní prostor, chráněné vnitřní prostory staveb a chráněné venkovní prostory staveb a aby bylo zabráněno nadlimitnímu přenosu vibrací na fyzické osoby v chráněném vnitřním prostoru stavby. Splnění povinnosti k ochraně před hlukem z provozu na pozemních komunikacích nebo dráhách v chráněném venkovním prostoru stavby se považuje i za splnění této povinnosti v chráněném vnitřním prostoru stavby.

(2) Hlukem se rozumí zvuk, který může být škodlivý pro zdraví a jehož imisní hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Vibracemi se rozumí vibrace přenášené pevnými tělesy na lidské tělo, které mohou být škodlivé pro zdraví a jejichž hygienický limit stanoví prováděcí právní předpis. Za hluk podle věty první se nepovažuje zvuk působený hlasovým projevem fyzické osoby, nejde-li o součást veřejné produkce hudby v budově, hlasovým projevem zvířete, zvuk z produkce hudby provozované ve venkovním prostoru, zvuk z akustického výstražného nebo varovného signálu souvisejícího s bezpečnostním opatřením⁷⁶⁾, zvuk působený přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami, zvuk působený v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce^{7b)76)}. Za vibrace podle věty druhé se nepovažují vibrace působené přelivem povrchové vody přes vodní dílo sloužící k nakládání s vodami a vibrace působené v přímé souvislosti s činností související se záchranou lidského života, zdraví nebo majetku, řešením mimořádné události, přípravou jejího řešení nebo prováděním bezpečnostní akce nebo mimořádné vojenské akce⁷⁶⁾.

(3) **Chráněným venkovním prostorem** se rozumí nezastavěné pozemky, které jsou užívány k rekreaci, lázeňské léčebně rehabilitační péči a výuce, s výjimkou lesních a zemědělských pozemků^{32b)} a venkovních pracovišť. **Chráněným venkovním prostorem staveb** se rozumí prostor do vzdálenosti 2 m před částí jejich obvodového pláště, významný z hlediska pronikání hluku zvenčí do chráněného vnitřního prostoru bytových domů, rodinných domů, staveb pro předškolní a školní výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. **Chráněným vnitřním prostorem staveb** se rozumí pobytové místnosti⁷⁷⁾ ve stavbách zařízení pro výchovu a vzdělávání, pro zdravotní a sociální účely a ve funkčně obdobných stavbách a obytné místnosti⁷⁷⁾ ve všech stavbách. Rekreace pro účely podle věty první zahrnuje i užívání pozemku na základě vlastnického, nájemního nebo podnájemního práva souvisejícího s vlastnictvím bytového nebo rodinného domu, nájmem nebo podnájmem bytu v nich. Co se považuje za prostor významný z hlediska pronikání hluku, stanoví prováděcí právní předpis.

§ 2, písm. s), NV 272/2011 Sb. v platném znění - prostorem významným z hlediska pronikání hluku prostor před výplní otvoru obvodového pláště stavby zajišťující přímé přirozené větrání, za niž se nachází chráněný vnitřní prostor stavby, pokud tento chráněný prostor nelze přímo větrat jinak.

Institut chráněného venkovního prostoru staveb slouží výhradně k regulaci hluku pronikajícího dovnitř stavby a nijak nesouvisí s ochranou osob ve venkovním prostoru, protože tam jsou osoby dostatečně chráněny hygienickým limitem pro chráněný venkovní prostor, tedy se započítáním všech odrazů.

Standardní hodnoty hygienických limitů hluku pro chráněný venkovní prostor staveb jsou odvozeny z doporučených hodnot stanovených pro chráněný vnitřní prostor staveb, přičemž se počítá s možností přirozeného větrání otevřenými okny.

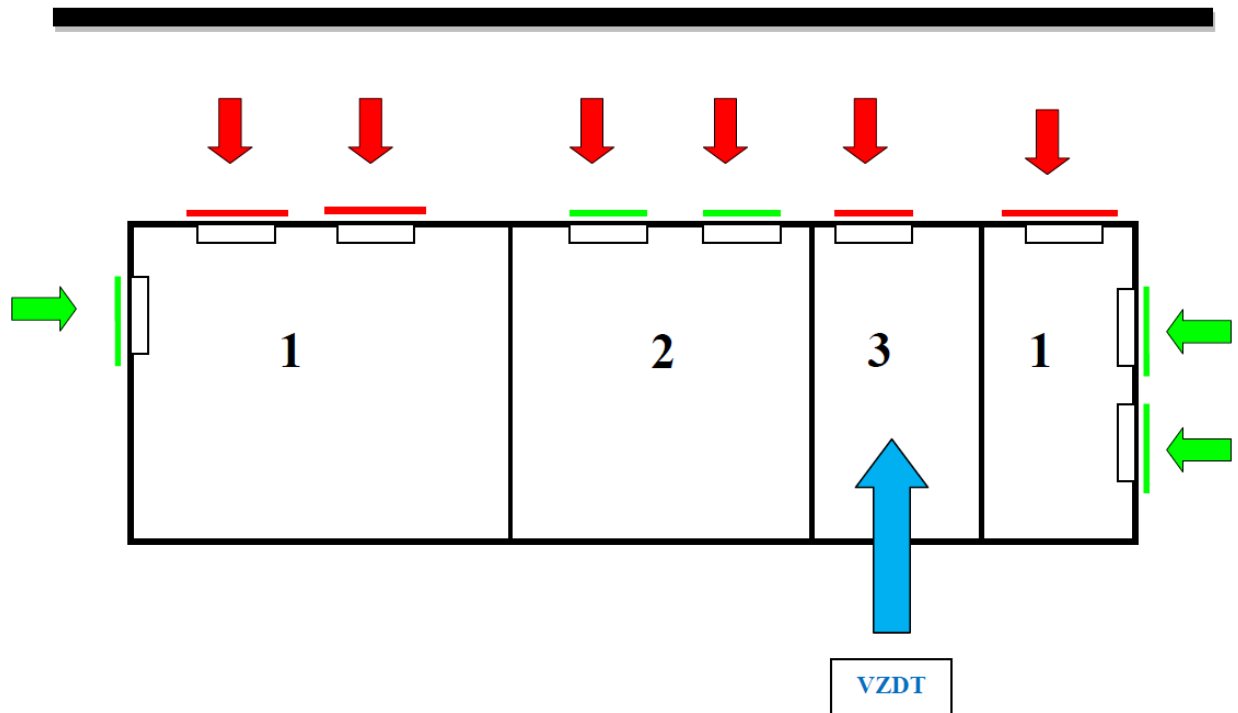
Chráněným venkovním prostorem staveb nejsou balkony, terasy a lodžie staveb pro bydlení, bytových domů, rodinných domů, staveb zařízení pro výchovu a vzdělávání, staveb pro zdravotní a sociální účely, jakož i funkčně obdobných staveb. Chráněným prostorem nejsou nebytové prostory ať už uvnitř nebo vně budovy.

V případě, že je na obvodovém plášti stavby aplikováno protihlukové opatření typu prosklená předsazená fasáda, úplné zasklení terasy, lodžie nebo balkonu, nepovažují se zasklené plochy těchto protihlukových opatření za chráněnou fasádu. Chráněnou částí fasády pak zůstává venkovní část obvodové stěny chráněné místnosti, tzn., že expozice chráněného venkovního prostoru stavby se posuzuje až za uvedeným protihlukovým opatřením (od 0,5 m do 2m od fasády).







Institut chráněného venkovního prostoru staveb se neuplatní v případě, že posuzovaná část obvodového pláště stavby je z hlediska pronikání hluku do chráněných vnitřních prostorů stavby nevýznamná, tj. je bez okenních, dveřních a dalších otvorů nebo se bezprostředně za ní nenacházejí chráněné vnitřní prostory stavby. Stejně tak v případě, že je větrání chráněných vnitřních prostorů stavby zajištěno jiným způsobem než přímým větráním okny nebo jinými otvory ve fasádě, za niž se nacházejí. V uvedených případech se pouze posuzuje, zda má obvodový plášť dostatečnou

neprůzvučnost tak, aby nebyly překračovány hodnoty hygienických limitů stanovených pro chráněný vnitřní prostor stavby. Hodnocení nepřekračování hygienických limitů stanovených pro chráněný venkovní prostor staveb nemá tedy v uvedených případech z hlediska chráněného zájmu smysl, a proto se neprovádí.

Lze tedy konstatovat, že má-li objekt fasádu nevýznamnou z hlediska šíření hluku do vnitřních chráněných prostorů stavby, kdy její neprůzvučnost zaručuje nepřekračování hygienických limitů pro hluk pronikající z venkovního prostředí do chráněných vnitřních prostorů stavby, a při zajištění plnohodnotného nuceného větrání (VZDT) uvedených prostor (minimální požadavky na výměnu vzduchu jsou stanoveny § 11, odst. 5, vyhl. č. 268/2009 Sb.) nebo, když jsou tyto prostory přímo větrány z podlimitně exponované fasády, může být takový chráněný objekt z hlediska akustického i z hlediska ochrany veřejného zdraví postaven i v hlukově nadlimitně zatíženém území. Schematicky jsou možné situace uvedeny na následujícím obrázku:



Podmínka: Dostatečná neprůzvučnost nadlimitně exponované části fasády

- | | | | |
|---|----------------------|---|------------------------------------|
|  | Nadlimitní expozice |  | Chráněný venkovní prostor stavby |
|  | Podlimitní expozice |  | Nechráněný venkovní prostor stavby |
|  | Přímé nucené větrání |  | Komunikace – zdroj hluku |

PŘÍLOHA č. 1

Stará hluková zátěž

Starou hlukovou zátěží (dále jen „SHZ“) se dle nařízení vlády č. 272/2011 Sb., o ochraně zdraví před nepříznivými účinky hluku a vibrací, ve znění pozdějších předpisů (dále jen „NV“) rozumí hluk v chráněném venkovním prostoru a chráněných venkovních prostorech staveb, který existoval již před 1. lednem 2001, je působený dopravou na pozemních komunikacích nebo drahách, a překračoval hodnoty hygienických limitů stanovené k tomuto datu (NV č. 502/2000 Sb.) pro chráněný venkovní prostor a chráněný venkovní prostor stavby. Pokud tedy hluk před 1.1.2001 hluk nepřekračoval hygienický limit nelze přiznat institut SHZ a pro tuto komunikaci platí hygienický limit bez korekce na SHZ.

Institut SHZ byl zaveden v analogii s jinými starými ekologickými zátěžemi proto, aby bylo možno dočasně a za stanovených podmínek právně legalizovat nadlimitní stav, který vznikl v podstatě historicky a spontánně, a na jehož řešení ve smyslu nových předpisů nemá společnost v daný moment dostatečné technické možnosti a finanční prostředky. Pokud tedy hlučnost existující v chráněných prostorech k rozhodnému datu nepřekročila hygienický limit pro (tolerovatelnou) SHZ, pak je tento stav tolerován, a to do té doby, než se prokazatelně zvýší, a to o více než 2 dB. Znamená to, že pokud hladina akustického tlaku existující v chráněných prostorech v okolí dané komunikace k rozhodnému datu nepřekračuje hygienický limit stanovený součtem základní hladiny a korekce pro SHZ, pak je tato hodnota hladiny akustického tlaku tolerována.

Pokud je hodnota SHZ nadlimitní, nelze ji tolerovat a musí být přijata taková protihluková opatření, aby nebyly překračovány hygienické limity hluku stanovené NV (60/70 dB).

Logickým důsledkem je skutečnost, že dojde-li v průběhu času po rozhodném datu k prokazatelnému zvýšení hlučnosti v posuzovaných chráněných prostorech nad hodnotu existující k rozhodnému datu o více než 2 dB, pak se již nejedná o hluk, který existoval k rozhodnému datu, ale o nový stav, který z definice již nemůže být posuzován jako SHZ a je nutné přijmout taková protihluková opatření, aby nebyly překračovány hygienické limity hluku stanovené NV.

Dalším logickým důsledkem je to, že byl-li v určitém případě přiznán režim SHZ, pak dojde-li v posuzovaném prostoru ke snížení hlučnosti z dopravy, může být režim SHZ zachován i nadále. Snížení hlučnosti může být doloženo např. i jen deklarací snížení celkové intenzity dopravy resp. snížení podílu těžké nákladní dopravy.

Podmínky pro možnost uplatnění režimu staré hlukové zátěže (SHZ) – při posuzování komunikací a železničních drah

Při zjišťování možnosti uplatnit režim SHZ se postupuje následovně:

1. Identifikace komunikace

- a. Pokud byla pozemní komunikace nebo dráha uvedena do provozu před 1.1.2001 (tzv. „stará“ komunikace) je možné posoudit možnost uplatnění režimu SHZ. Je vždy třeba zjistit, zda na posuzovaném úseku komunikace nebyl režim SHZ přiznán již dříve a dosud platí. Pokud byl v minulosti přiznaný režim SHZ ukončen, platí HL hluku stanovené po jeho ukončení a režim SHZ nelze uplatňovat znovu.
- b. Pokud byla pozemní komunikace nebo dráha uvedena do provozu po 1.1.2001, jde o tzv. „novou“ komunikaci a režim SHZ nelze uplatnit.

2. Zjištění hodnoty SHZ

Ve shodě s §12 odst. 4 se stará hluková zátěž $L_{Aeq,16h}$ pro denní dobu a $L_{Aeq,8h}$ pro noční dobu zjišťuje měřením nebo výpočtem z údajů poskytnutých správcem popřípadě vlastníkem pozemní komunikace nebo dráhy o roční průměrné denní intenzitě a skladbě dopravy v roce 2000. Hygienický limit stanovený pro starou hlukovou zátěž se vztahuje na ucelené úseky pozemní komunikace nebo dráhy. **Dle definice NV je ucelený úsek - úsek vymezený podle jiných právních předpisů staničení, a není-li takto ucelený úsek vymezen, považuje se za něj úsek homogenní z hlediska hluku.**

Pokud nejsou údaje o měření hlučnosti z posuzovaného úseku komunikace existující k rozhodnému datu, pak lze příslušné hodnoty určujících ukazatelů hluku odhadnout výpočtem z údajů o sčítání dopravy v roce 2000. Pokud na silnicích nižší třídy nejsou ani tyto údaje k dispozici, lze použít zpětný výpočet ze stávající intenzity dopravy zjištěné dopravním průzkumem dle TP 189 s použitím oficiálních koeficientů růstu ŘSD.

3. Posouzení hodnoty SHZ a odpovídající postup

- Hodnota SHZ zjištěná dle bodu 2 je nižší nebo rovna hodnotě limitu SHZ stanoveném součtem základní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ 50 dB a korekce pro starou hlukovou zátěž uvedené v tabulce 1 části A přílohy č. 3 NV. Pak se tato zjištěná hodnota SHZ toleruje do doby, kdy dojde k jejímu navýšení o více než 2 dB.
- Hodnota SHZ zjištěná dle bodu 2 překračuje hodnotu limitu SHZ stanoveném součtem základní hladiny akustického tlaku A $L_{Aeq,T}$ 50 dB a korekce pro starou hlukovou zátěž uvedené v tabulce 1 části A přílohy č. 3 NV. Pak zjištěnou hodnotu SHZ jako nadlimitní nelze tolerovat a musí být přijata adekvátní protihluková opatření tak, aby HL nebyly překračovány (60/70 dB).

4. Ukončení režimu tolerovatelné SHZ a odpovídající limit hluku

Pokud dojde v případě dle bodu 3a k navýšení hodnoty SHZ o více než 2 dB pak nelze danou hodnotu dále tolerovat a je třeba přijmout taková protihluková opatření, která zajistí nepřekračování hygienického limitu hluku uvedeného v tab. E1 a E2, a to podle toho, v jakém intervalu hodnota SHZ zjištěná dle odst.2 (tedy před zvýšením hlučnosti o více než 2 dB) ležela. Analogicky nelze režim SHZ přiznat i pro umístování nových záměrů v blízkosti komunikací a železničních drah vzniklých před 1.1.2001. Při umístování těchto staveb se hygienické limity stanoví dle tab. E1 a E2, tedy na úrovni HL, který odpovídá situaci po ukončení režimu SHZ

Tab. E1

Pozemní komunikace a železniční dráhy		Interval SHZ [dB]		HL [dB]	
		Denní doba	Noční doba	Denní doba	Noční doba
Silniční doprava	Dálnice, silnice I. a II. tř., místní komunikace I. a II. tř.	60,0 – 65,0	50,0 – 55,0	60	50
	Silnice III. tř, komunikace III. tř. a účelové komunikace	55,0 – 60,0	45,0 – 50,0	55	45
Železniční doprava	Železniční dráhy v ochranném pásmu dráhy	60,0 – 65,0	55,0 – 60,0	60	55
	Železniční dráhy mimo ochranné pásmo dráhy	55,0 – 60,0	50,0 – 55,0	55	50

Tab. E2

Pozemní komunikace a železniční dráhy		SHZ [dB]		HL [dB]	
		Denní doba	Noční doba	Denní doba	Noční doba
Silniční doprava	Dálnice, silnice I. a II. tř., místní komunikace I. a II. tř.	≥65,1	≥55,1	65	55
	Silnice III. tř, komunikace III. tř. a účelové komunikace	≥60,1	≥50,1	60	50
Železniční doprava	Železniční dráhy v ochranném pásmu dráhy	≥65,1	≥60,1	65	60
	Železniční dráhy mimo ochranné pásmo dráhy	≥60,1	≥55,1	60	55